

MEÇHUL ÖĞRETMEN

Öğretmen...

Türk Dil Kurumu sözlüğünde şu kelimelerde ifade edilen kavram: "Mesleği bilgi öğretmek olan, resmi ya da özel bir eğitim kurumunda çocukların, gençlerin ya da yetişkinlerin istenilen öğrenme yaşantıları kazanmalarına kılavuzluk etmek ve yön vermekle görevlendirilmiş; bilgi görgü ve yaşamı ile belli dal ve alanlarda başkalarının yetişmesine ve gelişiminde yardım eden kimse."

Teorik olarak birkaç nitelikle tanımladığım "öğretmen" kelimesi gerçekte bir sözcük dolusu anlamı beraberinde taşır. Fedakar demektir öğretmen, emek demektir, başı sıkışan öğrenciye hızır demektir ve sevgi demektir, merhamet demektir, ıslıl ıslıl bakan gözleriyle gelecek demektir.

" Senî köy yolunda gördüm tozo çamura varmış/ Sevgiyi, inancı kuşanmış yürüyordun. İçinde yazılmamış bir şiir/ Belleklere güneş izi götürüyordun/ Biliyordun orada ırak köylerde. Yüzyıllardır kalakolmuş Ortaçağlı geceler/ Boz benizli Ahmet, Ayşe, İbrahim/ Işımk uyanmak ister/ Biliyordun orada ırak köylerde/ Hep ağlamaklıydı türküler/ Ağırır, sızılır dertler/ Yenilmek ister." (Mehmet Adem SOLAK - Köy öğretmenine mektup)

Öğretmeni; " Kara göklerin yıldızları", " Dağlarda tek tek yanan çoban ateşi", " Tarlada, kahvede ışık", " Işığında çaplar açan zekalar, kahramanlar doğuran", " Kürsüde bilimin sesi", Kata tahtada " bilincin atlası", " değişen çağımızın değişmez oniti".

Öğretmen...

Her toplumun anne, babadan sonra en sevilen ve saygı duyulan ferdi... Her sabahın taze başlangıcı... " Kökü mazide olan atı" yi birbirine bağlayan köprü, geçmişin üzerine geleceğin binasını kuran... Şaire " Bayrakları bayrak yapan üstündeki kandır, Toprak, eğer uğrunda ölen varsa vatandır." dedirten ilham, " Yürü, halo ne diye oyunda oynastasın/ Fatih'in İstanbul 'u fetheadipi yaştasın." diyen şairin yeni nesle ne olduğunu, ne olmadığını hatırlatan...

Küçücük bir çocuğa " Ellerın sıcaklık öğretmenim/ Ellerın umut yüklü, inanç yüklü." detirerek yüreklendiren...

" Sabırla koruk helva olur, dut yaprağı atlas" atasözümüzün gizli kahramanları... Selçukluda müderris, Osmanlı'da muallim, Cumhuriyet'te öğretmen...

Öğretmen, ne bunlardan sadece biri ne de bunlardan hiçbiri...

O, gönülünden başka sermayesi olmayan, dahileri ve dünya liderlerinin hayatına yön veren aynı zamanda yol gösteren bilge, geleceği biçimlendiren sanatçı...

Şeyh Edebalı'de kimlik kazanan o usta: meçhul öğretmen...

" Ey oğul! Beysin! Bundan sonra öfke bize, uysallık sana... Güceniklik bize, gönül olmak sana... Acizlik bize, yanışığı bize; Hoş görmek sana... Geçimsizlikler çatışmalar, uyumsuzluklar, anlaşmazlıklar bize; adalet sana... Kötü söz, som ağız,

haksız yorum bize; bağışlamak sana ... Bundan sonra bölmek bize; bütünlemek sana...
Şeyh Edebali'nin öğrencisi Osman Gazi'ye verdiği bu tarihi öğüt, Mevlana'nın "Mesnevi"
sindeki "Dünyada en aşâğılık sanat bile hiç ustasız elde edilebilir mi?" sorusunun cevabı
olarak yüzyıllardır tarihe tanıklık ediyor.

Benim meçhul öğretmenim, seni en büyük yapan sırrı nihayet çözüyorum. Fıtkı
Konfüçyus gibi "Her gerçeğin dört köşesi vardır. Bir öğretmen olarak ben sana birini
veriyorum, diğer üçünü bulmaksa senin işin..." diyebilmemiş.

Yurdumun bütün öğretmenleri; Meçhul öğretmenim...

Bil ki, ne olursa olsun "Senindir bu coğrafyada en ince köşe."

Handeleni

2022.02.02

2022.02.02

2022.02.02